

Gary en Joel Sutter

Het bedrijf Fertile Ridge is sinds tweeënhalf jaar actief in de topfokkerij. Diverse roodbonte en hoornloze dieren staan in de top van de Amerikaanse indexlijsten.

Verenigde Staten

Aantal koeien:	650
Aantal medewerkers:	15
Aantal hectare:	960
365 dagenproductie:	13.100 3,6 3,1
Inplanten embryo's:	50 stuks per maand

Forse fokkerij-investeringen in roodbont en hoornloosheid op Amerikaans bedrijf Fertile Ridge

Net even anders dan anderen

In 2003 groeide het bedrijf van vader en zoons Sutter in de VS van 100 koeien naar 450. Financieel zware jaren volgden, waarbij scherp op de kostprijs werd gelet. De honger naar nog meer koeien is inmiddels gestild, de uitdaging ligt nu bij de fokkerij.

tekst **Jaap van der Knaap**

'Niet onthoornen' staat er in grote letters op een aantal eenlingboxen in de kalverstal van Fertile Ridge Holsteins in het Amerikaanse plaatsje Mount Horeb. 'Het is de beste manier om duidelijk te maken aan ons personeel en de dierenarts dat dit kalveren zijn die genetisch hoornloos zijn', legt Joel Sutter (29) uit. 'Eigenlijk is de huidige fokkerijtijd voor commerciële veehouders lastig. Omdat je werkt met personeel, moet je alles vastleggen in standaardprotocollen. Wanneer je vervolgens zo nu en dan hoornloze stieren gebruikt, maak je juist weer uitzonderingen op de protocollen van onthoornen', zegt Sutter. Daarmee wordt de kans op fouten groter en kan het gebeuren dat een medewerker per abuis een genetisch hoornloos kalf toch onthoort. 'Voor de commerciële melkveehouderij is het nu eigenlijk wachten op stieren met goede cijfers waarvan alle nakomelingen hoornloos zijn.'

Het gesprek met vader Gary (58) en zijn

zonen Nick (32) en Joel (29) Sutter gaat meteen al over fokkerijonderwerpen. Roodbonte, hoornloze fokkerij om nauwkeuriger te zijn. En dat is best bijzonder, omdat ze eigenlijk nog maar tweeënhalf jaar geleden startten met topfokkerij door het implanteren van embryo's en uitvoeren van et-sessies. In 2010 werd een samenwerking gestart met Edward Peck. Peck is een fokkerijliefhebber die een groot bedrijf zocht om een aantal hoge-indexkoeien te stallen en embryo's te kunnen implanteren. 'We hadden het management op orde en zochten een nieuwe uitdaging. Nog meer koeien houden hier is lastig vanwege vergunningen en we wilden eigenlijk net wat anders doen dan gangbaar. Dat werd investeren in topfokkerij', legt Joel uit.

Bewijzen voor de bank

Het bedrijf Fertile Ridge – de naam verwijst naar de vruchtbare grond – is al honderd jaar een familiebedrijf. De fami-

lie Sutter kwam begin 1900 vanuit Zuid-Duitsland naar de VS en ontwikkelde er een melkveebedrijf dat in 2003 honderd koeien telde. De koeien graasden tot dan in de zomer hun rantsoen bij elkaar. 'We moesten in 2003 iets doen. De jongens gaven aan dat ze wilden boeren', vertelt Gary. 'Ik wist dat we het groot moesten aanpakken. Verder gaan op de grupstal ging niet meer en we besloten een ligboxenstal te bouwen voor 450 koeien.' De eerste jaren bleken vooral financieel zwaar. 'We moesten eerst bewijzen bij de bank of we het management van zo'n groot bedrijf wel aankonden. We moesten scherp op de kostprijs letten. Pas in 2010 hadden we weer financiële ruimte om uit te breiden naar de huidige 650 koeien. Dat is een aantal waarmee arbeid, voer en grond veel beter in balans zijn.' De koeien komen sinds de expansiedrift niet meer buiten. 'Dat kan niet meer met deze omvang, we moeten nu werken aan productiezekerheid om de bank tevreden

Stammoeder April-Day S Verdejo (v. Shottle)

De nieuwe kalverstal heeft 57 eenlingboxen

De stal van de droge koeien is tweedehands

De topdonoren op Fertile Ridge lopen gewoon tussen alle andere koeien

te stellen. Weidegang zorgt voor lage kosten, maar ook voor schommelingen in productie en voor onrust bij koeien en personeel. Je moet werken aan structuur, handelingen moeten simpel zijn en elke dag gelijk. Dat kan beter in de stal', stelt Nick.

Tweedehands drogekoeienstal

Op Fertile Ridge zijn twaalf Mexicaanse medewerkers verantwoordelijk voor het drie maal daags melken in de 24 stands rapid-exitstal. De melkstal draait nu dagelijks 21 uur en wordt daarmee optimaal benut. Daarnaast is er een verzorger voor de kalveren en zijn er twee vaste medewerkers voor de overige werkzaamheden. Veel van het werk met de koeien komt voor rekening van Joel, omdat Nick nog een baan buiten de deur heeft. De kalveren blijven tot drie maanden op het bedrijf, waarna ze naar een professionele opfokker gaan. 'We hebben vorig jaar een kalverstal gebouwd met plaats voor 57

kalfjes. We investeren nu fors in genetica, dan willen we de eerste maanden wel perfect voor ze kunnen zorgen', aldus Nick. 'We voeren de kalveren gepasteuriseerde melk en in de winter krijgen ze allemaal een kalverdekje op. Het is fris en gezond in de kalverstal, maar het kan er wel vriezen. Als de kalveren het te koud krijgen, stoppen ze de energie niet in groei, maar in zichzelf verwarmen. Dat moet je zien te voorkomen.'

Tijdens de rondgang over het erf wordt de aparte stal voor de droge koeien en het oudere jongvee getoond. De stal is tweedehands: de ondernemers kochten de spanten en het dak elders en bouwden het zelf weer op op het eigen erf. Er ligt zand in de extra brede boxen (120 cm bij de droge koeien, bij de melkkoeien 106 cm) en er is een dichte vloer. Bij de sleufsilos en de bulksilos houden ze even stil. 'We zijn vorig jaar gestopt met het voeren van "distillers grain", een bijproduct uit de ethanolindustrie. Het is een goedkope eiwitbron, maar sinds we weer gewoon soja en katoenzaad zijn gaan voeren, is de productie gestegen en de gezondheid van de koeien verbeterd.' Joel wijst op de 'preg-rate', een kengetal voor vruchtbaarheid, dat met 20 procent op een goed niveau ligt.

Vruchtbaarheid is een belangrijk item op het bedrijf, omdat afgelopen half jaar maandelijks zeker vijftig embryo's worden geïmplanterd. De samenwerking met Edward Peck, die de stalnaam April-Day gebruikt, neemt steeds grotere vormen aan. 'Veel van de dieren die we nu spoelen, stammen af van de koe April-Day S Verdejo. Zij is een tijd lang de hoog-

ste roodfactor Shottledochter geweest in de TPI-lijst. Uit haar zijn zeker tien stieren met hoge genomfokwaarden naar ki-organisaties gegaan en er lopen veel nazaten van haar in de eigen stal.'

Laat in de topfokkerijwereld

Verdejo is een Shottlezus van April-Day Wisconsin, een Ja-Bob Jordanzoon uit Cityview Ruby Wine. Wisconsin is ook in Nederland en Vlaanderen gebruikt. Inmiddels produceerde Verdejo al 260 embryo's. Roodbonte, roodfactor-, zwartbonte, maar zeker ook hoornloze stieren werden haar partners. Wie nu de Amerikaanse indexlijsten met roodfactordieren bekijkt, komt volop dieren tegen die eigen zijn aan Peck en Fertile Ridge. 'We zijn laat in de fokkerijwereld gestapt. Te laat om onszelf in de topfokkerij te mengen bij zwartbont holstein', vertelt Joel. Hij legt hun fokkerijfilosofie uit: 'Daarom proberen we juist wat anders te fokken dan anderen, maar wel met economische inslag. We houden de donoren gewoon tussen onze andere koeien. Ze moeten onder dezelfde omstandigheden presteren. Je ziet dat dat werkt. De koeien die hier uitblinken in de stal, zijn ook onze genetisch interessantste dieren.'

Verdejo, die zelf na een lange et-carrière gewoon weer drachtig is gemaakt, moet dit voorjaar kalven. 'Natuurlijk zijn we wel zuinig op haar, omdat ze de start is van onze fokkerijsuccessen', aldus Joel. 'Maar dat hier te zien is dat ze gewoon tussen de rest van de dieren loopt, wordt ook door ki's en embryokopers beslist gewaardeerd.'

Waarschuwing om niet te onthoornen

